

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou v právní věci

navrhovatelky: **Z. F.**, narozená XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupena advokátem JUDr. Alešem Pillerem
sídlem Veselá 237/37, 602 00 Brno

za
účasti: **Společenství vlastníků jednotek Uprkova 13**, IČ 29248701
sídlem Brno- Řečkovice, Uprkova 1585/13, PSČ 621 00
zastoupeno advokátkou JUDr. Helenou Pilařovou
sídlem Mendlovo náměstí 470/2a, 603 00 Brno

o určení neplatnosti usnesení shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015

takto:

- I. Návrh na určení neplatnosti usnesení shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015, které se týká rozhodnutí o výši příspěvku na odměňování členů výboru popsané v zápise ze schůze shromáždění účastníka v bodě 4, se zamítá.**
- II. Soud určuje, že usnesení shromáždění účastníka - Společenství vlastníků jednotek Uprkova 13, IČ 29248701, sídlem Brno, Uprkova 1585/13 ze dne 3. 6. 2015, které se týká schválení pojištění odpovědnosti členů výboru popsané v zápise ze schůze shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015 v bodě 5, je neplatné.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Návrhem na zahájení řízení ze dne 31. 8. 2015 se navrhovatelka domáhala, aby soud určil, že rozhodnutí shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015, které se týkalo schválení příspěvku na odměňování členů výboru popsané v zápise ze schůze shromáždění účastníka v bodě 4 a rozhodnutí shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015, které se týkalo schválení pojištění odpovědnosti členů výboru popsané v zápisu ze schůze shromáždění účastníka v bodě 5, je neplatné a náhrady nákladů řízení. Tento svůj návrh odůvodňovala tím, že dne 3. 6. 2015 proběhlo shromáždění účastníka, jehož se navrhovatelka účastnila jakožto vlastnice bytové jednotky č. 1585/4 a nebytové jednotky – garáže a příslušného podílu na společných částech budovy a pozemku. Na tomto shromáždění účastníka došlo ke schválení nového znění stanov a rozhodnutí o výši příspěvku na odměňování statutárního orgánu – výboru, kdy shromáždění

- schválilo odměnu 300 Kč měsíčně na bytovou jednotku s účinností od 1. 7. 2015. Navrhovatelka hlasovala proti takto stanovenému výpočtu příspěvku na odměňování, jelikož jej považuje nejen za nespravedlivý, ale zásadně je v rozporu s ust. § 1180 odst. 1 v návaznosti na § 1214 občanského zákoníku. Především zdůrazňuje, že příspěvek na odměňování je součástí příspěvku v souladu s § 1214 občanského zákoníku, kde je jednoznačně uvedeno, že pokud se mění výše příspěvku na správu domu a pozemku jinak, než v důsledku změny podílu na společných částech, vyžaduje se souhlas všech vlastníků jednotek. Shromáždění účastníka dne 3. 6. 2015 tudíž rozhodovalo o změně výše příspěvku ovšem nikoliv v návaznosti na změnu podílu na společných částech budovy a pozemku. Proto shromáždění mohlo rozhodnout o výši příspěvku jen za předpokladu 100% souhlasu všech členů společenství. Shromáždění tak porušilo ust. § 1214 občanského zákoníku a dále se dopustilo nesprávného výkladu § 1180 odst. 1 a 2 občanského zákoníku. Navrhovatelka uvedla, že se nemůže ztotožnit s postupem shromáždění a proto využívá ust. § 1209 občanského zákoníku a zde uvedených lhůt a domáhá se zrušení rozhodnutí shromáždění účastníka v bodě 4 dle zápisu ze dne 3. 6. 2015. Dále pod bodem 5 zápisu schůze shromáždění účastníka bylo rozhodnuto o pojištění odpovědnosti členů výboru. Dle jejího názoru zde chybí v tomto rozhodnutí informace, z čeho se pojištění bude hradit, přičemž shromáždění účastníka musí rozhodnout nikoliv jen o tom, že se pojištění členů výboru bude platit, ale také musí obsahovat informaci z jakých prostředků. Následně navrhovatelka uvedla „na dotaz soudu, že v projednávané věci se nedomáhá postupu dle § 1209 občanského zákoníku, ale domáhá se určení neplatnosti usnesení účastníka ohledně bodů 4 a 5 toho shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015. Dále na soudním jednání konaném dne 29. 11. 2018 navrhovatelka upřesnila, že důvodem, proč se domáhá určení neplatnosti výše uvedených dvou bodů shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015 je mj. i to, že z ust. § 1180 občanského zákoníku nevyplývá, že by výběr odměny byl vybírán stejnou částkou podle počtu jednotek. Tudíž má za to, že ohledně určení (resp. navýšení) odměn členů výboru, není v rámci tohoto rozhodnutí (bod 4) ze dne 3. 6. 2015 tento postup dodržen. Pokud jde o pojištění členů výboru (bod 5) zde namítá, že pojištění členů výboru účastníka a jejich činnost neupravují stanovy. Ve stanovách je uvedeno, že pojištění se může vybírat jen pro případ pojištění živelné a povinnosti odpovědnosti s tím, že je dle navrhovatelky myšleno odpovědnosti nikoliv členů výboru za jejich činnost vykonávající v rámci statutárního orgánu. Z výše uvedených důvodů navrhla tedy navrhovatelka návrhu v plném rozsahu vyhovět a přiznat náhradu nákladů řízení.
2. Účastník k návrhu ve svém podání ze dne 26. 10. 2017 mj. uvedl, že nerozporuje tu skutečnost, že dne 3. 6. 2015 došlo v sídle účastníka ke konání shromáždění vlastníků účastníka, kdy byly na tomto shromáždění projednávány i mj. napadené body 4 a 5. Dále účastník nerozporuje, že navrhovatelka je členem účastníka a že na předmětné schůzi shromáždění dne 3. 6. 2015 hlasovala proti přijetí bodů 4 a 5 programu. Rovněž tak účastník nepopírá, že pod bodem 4 došlo ke schválení příspěvku na odměňování členů výboru ve výši 300 Kč měsíčně na bytovou jednotku s účinností od 1. 7. 2015, přičemž mezi jednotlivé členy výboru měl být tento příspěvek rozdělen rovnoměrně na každého ze tří členů výboru, což činí 2 000 Kč měsíčně hrubého na každého člena. Dále tak nepopírá, že pod bodem 5 programu shromáždění účastníka přijalo tento bod, který schválil uzavření pojistné smlouvy pro pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou členy orgánu účastníka se zde stanovenými podmínkami. S následnými tvrzeními navrhovatelky však nesouhlasí. Především nesouhlasí s argumenty navrhovatelky ohledně napadeného bodu 4 shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015. Dále upozorňuje na to, že z podstaty návrhu na zahájení řízení nevyplývá, že by se navrhovatelka domáhala postupu dle § 1209 občanského zákoníku, nýbrž vyslovení neplatnosti napadených usnesení shromáždění účastníka dle § 258 a následujících občanského zákoníku. Následně účastník argumentoval tím, že navrhovatelka v projednávané věci nemůže být aktivně

legitimována a to z toho důvodu, neboť se ani nepokusila u kteréhokoliv orgánu účastníka, byť jen tvrdit, natož pak zhojit tvrzenou neplatnost předmětných usnesení a ani neprokázala, že by se pokusila neplatnosti dovolat u orgánu účastníka. Co se týče bodu 4 ohledně schválení odměny pro členy statutárního orgánu, namítá účastník tu skutečnost, že zde v návrhu navrhovatelka argumentuje nesprávně. Dle něho výklad § 1180 je jiný a v kontextu s aktuálním výkladem § 1180 odst. 2 má účastník za to, že je právě správné vybírat odměnu za správnou činnost či odměnu za výkon statutárního orgánu poměrně od každého vlastníka účastníka stejně. Co se týče argumentace navrhovatelky ohledně nedodržení postupu dle § 1214 občanského zákoníku, zde účastník uvádí, že tato argumentace navrhovatelky je rovněž nesprávná. Důvodem této nesprávnosti je ta skutečnost, že postup dle § 1214 občanského zákoníku se použije při jednání mimo zasedání (per rollam), přičemž v tomto případě ohledně shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015 se jednalo o řádné shromáždění účastníka, na které se toto ustanovení nevztahuje. Co se týče napadeného bodu 5 týkajícího se schválení pojištění odpovědnosti členů výboru účastníka, kde navrhovatelka tvrdí neurčitost tohoto bodu, přičemž není zřejmé, kdo má toto pojištění hradit, zda jsou to jednotliví členové výboru či sám účastník. Dle účastníka se v případě tohoto bodu o neurčitost rozhodnutí nejedná. Účastník má za to, že v tomto bodu žádná neurčitost nebo nesrozumitelnost dána není, neboť jediný možný výklad tohoto bodu je ten, že shromáždění účastníka dalo příkaz výboru uzavřít jménem účastníka a na účet účastníka pojistnou smlouvu za shromážděním schválených podmínek. Dále ještě účastník na soudním jednání konaném dne 29. 11. 2018 své vyjádření aktualizoval tak, že soud by se měl zabývat výkladem ustanovení § 1180 odst. 2 občanského zákoníku, který se vztahuje na odměňování členů výboru a dle tohoto ustanovení by měly být odměny rozvrženy na každou jednotku stejně. V této souvislosti má tudíž účastník za to, že rozhodnutí ohledně toho bodu 4 není v rozporu ani se zákonem ani se stanovami účastníka. Pokud jde o rozhodnutí účastníka učiněné pod bodem 5 shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015, tak ani zde účastník nevidí rozpor se zákonem či stanovami. Dle něj usnesení obsahuje všechny podstatné skutečnosti, přičemž zákon nikde nestanoví, že součástí takového usnesení by mělo být i rozhodnutí o tom, kdo bude toto pojištění hradit. Dále účastník namítl, že v souvislosti s rozhodnutím o pojištění odpovědnosti členů výboru účastníka se domnívá, že by se měl soud zabývat i případnou aplikací ust. § 260 občanského zákoníku na tuto projednávanou věc. Z výše uvedených důvodů účastník navrhl zamítnutí návrhu v plném rozsahu a přiznání náhrady nákladů řízení.

3. S ohledem na vyjádření účastníků, zůstalo v projednávané věci sporným, zda navrhovatelkou napadené body 4 a 5 shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015 byly schváleny v souladu se zákonem či se stanovami účastníka a zda jsou tedy platnými či nikoliv.
4. K prokázání těchto sporných skutečností soud provedl tyto důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti:
  - ze zápisu ze schůze shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015 soud mj. zjistil, že se tohoto dne konala schůze shromáždění vlastníků účastníka, kterého se mj. účastnila i navrhovatelka a účastnila se jí i JUDr. Klára Hejtmánková, notářka se sídlem v Brně, a to do skončení hlasování o bodu 3 pořadu jednání. Jakožto program této valné hromady bylo 1) zahájení a kontrola usnášeníschopnosti, 2) volba osoby pověřené řízením jednání shromáždění, 3) schválení nového znění stanov účastníka, 4) rozhodnutí o výši příspěvku na odměňování členů výboru, za 5) schvalování pojištění odpovědnosti členů výboru a za 6) diskuze a závěr. Z bodu 3 vyplývá, že bylo schváleno nové znění stanov účastníka, které bylo i součástí notářského zápisu, který sepsala JUDr. Klára Hejtmánková, notářka se sídlem v Brně. Co se týče bodu 4 rozhodnutí o výši příspěvku na odměňování členů výboru, zde bylo uvedeno, že návrh na příspěvek na odměňování členů výboru ve výši 300

Kč měsíčně na bytovou jednotku s účinností od 1. 7. 2015 byl schválen s tím, že proti hlasovala pouze navrhovatelka. Dále zde bylo uvedeno, že tento příspěvek na odměňování členů výboru bude rozdělen rovnoměrně s tím, že na každého ze tří členů výboru připadá částka odměny ve výši 2 000 Kč měsíčně hrubého před zdaněním a odvody. Pokud se jedná o bod 5 označený jako schválení pojištění odpovědnosti členů výboru, v tomto bodu seznámila JUDr. Pilařová s návrhem pojistné smlouvy pro pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou členy orgánů účastníka předložené společností Kooperativa pojišťovna, a.s., když zde byly uvedeny podstatné náležitosti těchto pojistných podmínek. S tím, že jakožto rozsah pojištění zde bylo uvedeno, že pojištění se sjednává pro případ právním předpisem stanovené povinnosti pojištěného nahradit újmu porušením právní povinnosti vyplývající z výkonu jeho funkce. Dále zde bylo uvedeno, že pojištění bytového domu a odpovědnosti za újmu vyplývající z vlastnictví, je v této pojistné smlouvě sjednáno samostatnou pojistnou smlouvou a je uveden limit pojistného plnění, spoluúčast, s tím, že celkové roční pojistné činí po slevě 1 700 Kč. Rovněž z tohoto bodu vyplývá, že tento bod byl schválen s tím, že proti hlasovala pouze navrhovatelka.

5. K tomuto důkazu soud pouze podotýká, že stejný listinný důkaz (zápis ze schůze shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015) předložil rovněž účastník s tím, že tento doplnil tuto listinu rovněž hlasovací listinou, kde je uveden seznam hlasujících ohledně bodu 4 a 5, dále notářský zápis NZ 179/2015 (N 197/2015) ze dne 3. 6. 2015 sepsaný JUDr. Klárou Hejtmánkovou, notářkou se sídlem v Brně, který obsahuje mj. i nové znění stanov účastníka a závěrem je uvedeno osvědčení notáře o tom, že tato usnesení byla přijata v souladu se zákonem a stanovami účastníka. Součástí těchto listin jsou i plné moci pro jednotlivé vlastníky účastníka, kteří se shromáždění osobně nezúčastnili, dále aktuální výpis z obchodního rejstříku na účastníka ze dne 3. 6. 2015, pozvánka na schůzi shromáždění konanou dne 3. 6. 2015 a výpis z katastru nemovitostí na LV č. 3567 v katastrálním území Brno Řečkovice ze dne 3. 6. 2015.
6. K těmto dalším listinným důkazům soud uvádí, že vzhledem k tomu, že účastníky nebylo namítáno, že by pozvánka nebyla doručena jednotlivým vlastníkům včas, nebylo namítáno navrhovatelkou nedostatečné hlasovací kvórum či nedostatek jiných procedurálních otázek, soud tyto další listinné důkazy nijak nehodnotil.
  - z výpisu z obchodního rejstříku na účastníka vyhotoveného dne 12. 9. 2018 soud mj. zjistil, že účastník vznikl dne 1. 8. 2010, přičemž k zápisu do obchodního rejstříku došlo 4. 11. 2010. Jako právní forma účastníka je uvedeno společenství vlastníků jednotek a jakožto aktuální členové statutárního orgánu (výboru) jsou uvedeni M.V., JUDr. Helena Pilařová a F.D..
7. Co se týče dalších navržených listinných důkazů (navržených účastníkem) a to odpovědí jednotlivých, soudem oslovených pojišťoven, soud s ohledem na zastávané právní stanovisko ohledně toho, že usnesení (bod 5), kde se účastník zavázal platit pojistné jednotlivým členům statutárního orgánu je v rozporu s dobrými mravy, tudíž soud považoval dokazování těmito listinnými důkazy (odpověďmi pojišťoven) za právně irelevantní a proto tyto listinné důkazy neprováděl.
8. Z ust. § 258 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen občanský zákoník) vyplývá, že každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.

9. § 259 občanského zákoníku stanoví, že právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do 1 roku od přijetí rozhodnutí.
10. V § 260 odst. 1 občanského zákoníku je uvedeno, že soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodné právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.
11. Z ust. § 1180 odst. 1 vyplývá, že nebylo-li jinak určeno, přispívá vlastník jednotky na správu domu a pozemku ve výši odpovídající jeho podílu na společných částech.
12. § 1180 odst. 2 stanoví, že příspěvky určené na odměňování osoby, která dům spravuje nebo členů jejich orgánů, na vedení účetnictví a na podobné náklady vlastní správní činnosti se rozvrhnou na každou jednotku stejně.
13. V § 1214 občanského zákoníku je uvedeno, že rozhodnutí se přijímá většinou hlasů všech vlastníků jednotek, ledaže stanovy vyžadují vyšší počet hlasů. Mění-li se však vlastníkům jednotek velikost podílu na společných částech nebo mění-li se poměr výše příspěvku na správu domu a pozemku jinak než v důsledku změny podílu na společných částech, vyžaduje se souhlas všech vlastníků jednotek.
14. V § 1221 občanského zákoníku je uvedeno, že nevyplývá-li z ustanovení o společenství vlastníků něco jiného, použijí se přiměřeně ustanovení o spolku. Nepoužijí se však ustanovení o shromáždění delegátů, dílčích členských schůzích ani o náhradní členské schůzi.
15. Z ust. § 1222 občanského zákoníku vyplývá, že prováděcí právní předpis stanoví, jakým způsobem se vypočte podlahová plocha bytu v jednotce, o kterých částech nemovitě věci se má za to, že jsou společné a podrobnosti o činnostech týkajících se správy domu a pozemku.
16. § 1 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.
17. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že návrh na určení neplatnosti usnesení shromáždění účastníka ze dne 3. 6. 2015 je důvodný, avšak pouze částečně (ohledně napadeného bodu 5 usnesení shromáždění). Dříve než se soud začne zabývat odůvodněním toho, proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí tohoto usnesení, je zapotřebí říci, že řízení o určení neplatnosti usnesení shromáždění společenství vlastníků jednotek je řízením nesporným, kde účastníci se označují jakožto navrhovatel (resp. v tomto případě navrhovatelka) a účastník. V takovémto nesporném řízení se meritorně (ve věci samé) rozhoduje usnesením (nikoliv rozsudkem), soud účastníky nepoučuje dle § 118a a § 119a a neplatí zde zásada projednací, ale zásada vyšetřovací. V této souvislosti soud uvádí, že i z tohoto důvodu soud provedl dokazování pouze v tom rozsahu, které dle soudu prvního stupně bylo potřebné pro rozhodnutí v této věci a tyto důkazy byly provedeny na soudním jednání konaném dne 29. 11. 2018. Dále soud uvádí, že v případě tohoto návrhu na zahájení řízení, byly splněny všechny formální náležitosti pro to, aby se tímto návrhem mohl soud věcně zabývat. Je zapotřebí říci, že soud má za to, že tento návrh podal aktivně legitimovaný subjekt (navrhovatelka), neboť tato byla ke dni konání předmětného shromáždění vlastníků účastníka vlastníci jednoho z bytů a zároveň je zde i dána pasivní legitimace účastníka. Dále má soud za to, že v této věci je splněna i lhůta pro podání návrhu na určení neplatnosti (§ 259 občanského zákoníku), neboť předmětné shromáždění vlastníků se konalo 3. 6. 2015 a návrh na zahájení řízení byl zdejšímu soudu doručen dne 31. 8. 2015 (tedy ve lhůtě). Zároveň je soud toho názoru, že není důvodná námitka účastníka, že navrhovatelka nejprve měla usilovat o změnu přijatých usnesení u orgánu účastníka. Vzhledem

k tomu, že o napadených bodech 4 a 5 rozhodl nejvyšší orgán účastníka a to shromáždění vlastníků, je soud toho názoru, že v tomto případě postup navrhovatelky, kdy se domáhala určení neplatnosti napadených usnesení přímo u soudu je na místě. Nyní již k vlastnímu odůvodnění toho, proč soud návrh částečně zamítl ohledně bodu 4 shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015. Tento napadený bod 4 se týkal toho, že shromáždění účastníka schválilo příspěvek na odměňování členů výboru a to rovnoměrně ve výši 300 Kč na každou bytovou jednotku. Ohledně tohoto bodu, navrhovatelka uvedla, že postup účastníka považuje za nespravedlivý a zásadně v rozporu s ust. § 1180 a § 1214 občanského zákoníku. Nejprve co se týče toho navrhovatelkou tvrzeného postupu v rozporu s ust. § 1214 občanského zákoníku. Soud má za to, že tato námitka navrhovatelky není důvodná, neboť toto ustanovení se týká pouze rozhodování mimo zasedání (tzv. per rollam). Vzhledem k tomu, že v případě shromáždění vlastníků účastníka konaného dne 3. 6. 2015 šlo o řádné shromáždění, není možné toto zákonné ustanovení na tuto věc použít. Co se týče navrhovatelkou tvrzeného rozporu s ust. § 1180 občanského zákoníku, má soud za to, že její tvrzení ohledně namítané neplatnosti bodu 4 rovněž nejsou na místě. Předně má soud za to, že v případě odměňování členů statutárních orgánů je nutno použít § 1180 odst. 2 občanského zákoníku (nikoliv odst. 1). Dikce ust. § 1180 odst. 2 občanského zákoníku říká, že příspěvky určené na odměňování osoby, která dům spravuje, nebo členů jejich orgánů, na vedení účetnictví a na podobné náklady vlastní správní činnosti se rozvrhnou na každou jednotku stejně. Soud je toho názoru, že od účinnosti nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.) je právní úprava taková, že příspěvky určené na odměňování osoby správce nebo členů orgánů společenství vlastníků jednotek, je zapotřebí rozpočítat mezi jednotlivé vlastníky společenství vlastníků jednotek na každou jednotku stejně. Ačkoliv byla právní úprava před 1. 1. 2014 odlišná, současná právní úprava, pokud jde o odměňování osob (členů) statutárního orgánu společenství vlastníků jednotek je taková, že každý vlastník společenství vlastníků jednotek by měl platit příspěvky v souvislosti s odměňováním těchto členů statutárního orgánu stejně a proto zde soud nezákonnost nebo rozpor se stanovami účastníka nespaturuje. Jiná situace je ohledně napadeného bodu 5 shromáždění vlastníků účastníka ze dne 3. 6. 2015, ve kterém došlo ke schválení uzavření pojistné smlouvy pro pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou členy statutárního orgánu (výboru) účastníka. Soud uvádí, že nevytýká účastníkovi, že by tato schvalovaná pojistná smlouva nebyla dostatečně určitá, neboť je zde uvedeno mezi kým se tato pojistná smlouva sjednává, koho se týká, za jaké období se toto pojištění platí, v jaké výši je pojištění a ve kterých případech vzniká nárok na pojištění. Přesto má soud za to, že tento bod je neplatný, neboť je v rozporu s dobrými mravy. V této souvislosti soud uvádí, že byť z předložených listin vyplývá, že to pojištění odpovědnosti statutárního orgánu účastníka je cenově velice přijatelné, tak je toho názoru, že postup, kdy pojištění za pojištění odpovědnosti členů statutárního orgánu má platit ten příslušný subjekt (v tomto případě SVJ), kde vykonávají tito členové statutárního orgánu svou činnost, je z podstaty věci, nesprávný a dle soudu v rozporu s dobrými mravy. Ačkoliv soud uznává, že zejména u společenství vlastníků jednotek jde, v případě členů výboru, o velice nevděčnou činnost, navíc velice špatně honorovanou, není mechanismus sjednání této odměny v tomto případě správný. Jako správnou (a souladnou s dobrými mravy) variantu by soud viděl, aby u členů statutárního orgánu došlo k navýšení jejich odměn a následně, aby to sjednané pojištění bylo uhrazeno tomu pojištěnému subjektu (v tomto případě SVJ – účastníka). Z výše uvedených důvodů proto soud rozhodl tak, že návrhu v části ohledně požadovaného určení neplatnosti bodu 5 návrhu navrhovatelky vyhověl. A to i vzhledem k tomu, že v případě této nesprávné konstrukce úhrady pojistného za pojištění odpovědnosti členů statutárního orgánu hlasoval na tom shromáždění účastníka konaném dne 3. 6. 2015 minimálně jeden vlastník (navrhovatelka) proti tomuto navrhovanému bodu. Z výše uvedených důvodů tedy soud rozhodl tak, jak je uvedeno výše.

18. O náhradě nákladů řízení (výrok III.) rozhodl soud dle § 142 odst. 2 o. s. ř., a to s ohledem na to, že navrhovatelka byla v této projednávané věci úspěšná pouze částečně (dá se říct, že ve

stejně části byla neúspěšná). Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Toto rozhodnutí je dle soudu spravedlivým vyjádřením úspěchu a neúspěchu obou účastníků v této projednávané věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V případě pokud nesplní povinný (účastník), co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný (navrhovatelka) domáhat soudního výkonu rozhodnutí u obecného soudu povinného (účastníka).

Brno 29. listopadu 2018

Mgr. Roman Sychra v. r.
samosoudce